

Απρίλιος 2023, Ιωάννινα

Αντίλαλος

Τεύχος #1



Αναρχική Ομάδα
A Batalha

Περιεχόμενα:

1. Για το έντυπο.....σελ.2
2. Λίγα λόγια επ’ αφορμής της δολοφονίας του Κώστα Φραγκούλη.....σελ.3
3. Η ενέργεια, το σύστημα ή η τάξη μας σε κρίση;.....σελ.5
4. Κανένας και καμία δεν περισσεύει για τις μηχανές του θανάτου.....σελ.11
5. Για εμάς.....σελ.15



Για το έντυπο :

Η ανάγκη δημιουργίας αυτού του εντύπου προέκυψε για διάφορους λόγους, σταδιακά, κατά τη διάρκεια των διαδικασιών μας. Αρχικά αντιληφθήκαμε πως παρά τις εκτενείς συζητήσεις μας γύρω από ένα ζήτημα, για πρακτικούς λόγους το γραπτό αποτέλεσμα αυτών ήταν ένα συμπτυγμένο και συμπεριληπτικό κείμενο, προκειμένου να είναι εύκολο και γρήγορο στην ανάγνωση, μια και ο κύριος σκοπός είναι η ευρύτερη απεύθυνση μας στην κοινωνία. Επειδή όμως δεν μας αρκούσε απλά οι συζητήσεις να μένουν γραμμένες σε πρακτικά κρίναμε πως είναι ωφέλιμο να δημιουργηθεί και ένα ακόμη έντυπο με μεγαλύτερα κομμάτια ανάλυσης για όσα μας απασχολούν ανά περιόδους και δύσκολα χωράνε σε μια σελίδα. Θεωρούμε επίσης πως με τον τρόπο αυτό γίνονται πιο σαφείς οι αρχές και οι θέσεις της ομάδας. Το συγκεκριμένο έντυπο, όπως και κάθε άλλο υλικό μας, είναι αυτοχρηματοδοτούμενο από τα μέλη της ομάδας. Δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη συχνότητα έκδοσης του, μια και παράγεται όποτε κρίνουμε ότι έχουμε συγκεντρώσει αρκετά θέματα τα οποία θέλουμε να συμπεριλάβουμε σε αυτό. Μπορείτε να το βρείτε σε γειτονίες της πόλης, καθώς και σε πολιτικούς χώρους και καταλήψεις της πόλης.

Σε έναν κόσμο...

Στις 5 Δεκεμβρίου ο 16χρονος Κώστας Φραγκούλης δολοφονείται εν ψυχρώ από μπάτσο της ομάδας ΔΙΑΣ ύστερα από καταδίωξη στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Το αδίκημα της συγκεκριμένης περίπτωσης; Η άρνηση του Κώστα να πληρώσει 20 ευρώ βενζίνη. Το γεγονός ότι η δολοφονία του συνέπιπτε χρονικά με την δολοφονία του Γρηγορόπουλου έδωσε ένα διαφορετικό νόημα στις πορείες της επόμενης μέρας. Ο κόσμος συγκρούστηκε σε πολλές πόλεις της χώρας, με τους μπάτσους να έχουν μία σχετικά αμυντική στάση για να μην ριξουν λάδι στη φωτιά. Στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο στο οποίο βρίσκεται ο πυροβολημένος στο κεφάλι Φραγκούλης, οι γιατροί κάνουν τα πάντα για μην βγει ιατρικό ανακοινωθέν, ακόμα και προς την οικογένειά του, για την κατάσταση του 16χρονου. Ο λόγος; Ο Κώστας, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις είναι ήδη νεκρός και πρέπει να περάσουν λίγες μέρες για να ηρεμήσουν τα πράγματα. Οπότε στις 13 Δεκέμβρη, ημέρα όπου και ανακοινώνεται ο θάνατος του Κώστα, οι μπάτσοι είναι σε πλήρη οργάνωση, ήδη από την προηγούμενη ημέρα και έτοιμοι για να πάρουν κεφάλια στο διάβα τους. Οι πορείες που καλούνται από εκεί και πέρα, με μερικές εξαιρέσεις, είναι αρκετά αναιμικές.

...που οι μπάτσοι ρίχνουν στο ψαχνό...

Ήδη από τις 8 Δεκέμβρη τα μίντια ούρλιαζαν ότι πρόκειται για ένα ακόμα μεμονωμένο περιστατικό. Ο μπάτσος είναι χρυσαυγίτης, άρα πρόκειται για ένα σάπιο μήλο στην, κατά τα άλλα απόλυτα υγιή, φρουτιέρα που λέγεται Ελληνική Αστυνομία, που στεναχωριούνται επειδή τους λένε ότι δολοφονούν για 20 ευρώ. Φυσικά και οι μπάτσοι δεν σκοτώνουν για ένα 20ευρω. Η αστυνομία εκτελεί διαταγές που της ορίζει η εξουσία. Τα αμέτρητα πογκρόμ που έχει κάνει με όλες τις επιστημονικές η αστυνομία, οι ξυλοδαρμοί στα αστυνομικά τμήματα όπως αυτό της Ομόνοιας, οι δολοφονίες μεταναστών, ΛΟΑΤΚΙ ατόμων, ρομά, τοξικοεξαρτημένων και οποιουδήποτε άλλου ξεφεύγει από τα κυρίαρχα πρότυπα, αποτελούν κομμάτι της διαχείρισης της εξουσίας και του κράτους, προς τους από τα κάτω. Άρα όχι- δεν είναι ο μπάτσος απλά φασίστας. Ο μπάτσος κάνει την δουλειά του. Και την δουλειά που του έχουν αναθέσει την κάνει πολύ καλά. Αλλά δεν είναι ο μόνος που ξερνάει αδιακρίτως μίσος, ρατσισμό και θάνατο.

Παρελάσεις, σχολικά και όχι μόνο βιβλία, εκκλησία και μίντια, μιλάνε καθημερινά για τις αλύτρωτες πατρίδες, για την ανωτερότητα της φυλής μας, για το καθήκον μας απέναντι στο ντόπιο κεφάλαιο/ έθνος και για την αδικία που έχει ζήσει η φυλή μας. Ένα κυρίαρχο αφήγημα που συνάδει με τον ρόλο που έχει αναλάβει, πέραν της αστυνομίας, το στρατιωτικό σύμπλεγμα, που διαπραττει καθημερινά αμέτρητες δολοφονίες μεταναστών στα χερσαία και υδάτινα σύνορα ή δολοφονίες/ αυτοκτονίες φαντάρων που θεωρούνται φλώροι, ευαίσθητοι, κουμμούνια ή κομιστοί. Όποιος δεν ταιριάζει με τον μύθο του αγέρωχου φαντάρου που θα υπερασπιστεί την πατρίδα απέναντι στην κάθε εισβολή, είτε μιλάμε για Βούλγαρους, Τούρκους και Αλβανούς, είτε μιλάμε για αυτούς που δεν συνάδουν με το "Πατρίς- Θρησκεία- Οικογένεια", δεν έχει θέση σε αυτά τα τίμια χώματα.

Και αφού πιάσαμε την Πατρίδα, πάμε τώρα στη Θρησκεία. Ο σκοταδισμός σε αυτή τη χώρα μόνο τους λιθοβολισμούς έχει να ζηλέψει από τα αντίστοιχα καθεστώτα της Μέσης ανατολής. Κατάρες για τους ομοφυλόφιλους (ποιος ξεκνάει τον τραγόπαπα που δήλωνε ότι "όποια γυναίκα σκοτώσει έναν πούστη θα πάει στον παράδεισο"), κατάρες για τις γυναίκες που κάνουν έκτρωση και δεν γεννάνε μελλοθάνατους φαντάρους, κατάρες για τους πολιτικούς που ξεπουλήσανε το όνομα της Μακεδονίας, κατάρες για τους εχθρούς μας που θα περάσουν από πάνω τους τα τίμια σίφη μας. Δεν είναι περίεργο λοιπόν που με τόσες κατάρες οι παπάδες ευλογάνε κάθε τρεις και λίγο τα όπλα των μπάτσων και των καραβανιάδων.

"Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΝΕΙ ΑΠΛΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ"

Γ' έναν κόσμο που το κράτος κάνει νόημα πογκρόμ.

δολοφονούνται μετανάστες/ριες καθημερινά στα σύνορα.

καταπιέζονται κοινωνικοί και τοπικοί αγώνες και διαδηλώσεις.

μπουκιάζουν στο σπίτι που ήθελαν να σε πιεάσουν έξω.

και μπορεί να βρεθείς ως μια σφαίρα στο κεφάλι

Γ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ, ΕΧΟΥΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΤΣΟΥ!

Στις 5 Δεκεμβρη, ο 16χρονος Κώστας Φραγκούλης πυροβολείται στο κεφάλι από μπάτσο της ομάδας ΔΙΑΣ κατά τη διάρκεια καταδίωξης. Λίγες μέρες νωρίτερα, επικυμονιστεί και επίσημα ο θάνατος του 16χρονη Κώστα Φραγκούλη της Βενζίνης που έλαβε. Το δεύτερο εγκλημα του ήταν ότι ήταν ρομά, άρα για πολλούς, ούτε η ζωή του, ούτε και ο θάνατός του έχουν και τόσο σημασία...

Αναρχική ομάδα A BATALHA
abatalha@espienet | abatalha.espietblogs.net

Σχετική αφίσα της Ομάδας A Batalha που κολλείται στις γειτονιές της πόλης.

...το κράτος συγκαλύπτει...

Όλοι οι παραπάνω δεν αποτελούν ένα αυτόνομο κομμάτι της χώρας: υπάρχουν και δρουν με την εννοχρήστρωση και τις πλάτες του κρατικού μηχανισμού. Άλλωστε τα κράτη πάντοτε ήταν ο εφαρμοστής της κάθε ρατσιστικής και φασιστικής πρακτικής που απαιτούσαν είτε το κεφάλαιο, είτε οι ακροδεξιοί νοικοκυραίοι. Από τα καθόλα νόμιμα πογκρόμ σε μετανάστες (επιχείριση Ξένιος Ζευς), στη διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, τις ειδικές συνθήκες σύγχρονης δουλείας σε περιοχές όπως η Μανωλάδα μέχρι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως στην Μόρια, οι κυβερνήσεις καταπιέζουν, διαιρούν και υποτιμούν τους καταπιεσμένους αυτού του κόσμου. Και φυσικά και δεν μιλάμε για ακροδεξιές ή φασιστικές κυβερνήσεις. Αντιθέτως όλο το “δημοκρατικό” τόξο ανεξαιρέτως έχει πάρει ενεργό ρόλο σε αυτή την πολιτική που γεννά δολοφονημένους εργάτες και εργάτριες. Άλλωστε, όπως είδαμε και στην εποχή των μνημονίων πιο έντονα, τα ανθρώπινα και συνταγματικά δικαιώματα τα οποία με τόσο σθένος ευαγγελίζονται δεν είναι τίποτε παραπάνω από απλά προνόμια: τα οποία στερούνται κατά το δοκούν από την εκάστοτε εξουσία. Στέγαση, σίτιση, περίθαλψη, μόρφωση, ή ακόμα και το δικαίωμα στη ζωή μπαίνουν στη ζυγαριά εναποθέτοντας από την άλλη μεριά το κέρδος.



Στιγμιότυπο από την πορεία στα Γιάννενα στις 06/12/2022.

Αυτό προσπαθούσαν να υποστηρίξουν και από την πρώτη στιγμή και όλα τα ΜΜΕ ξερνώντας συνεχώς λάσπη και ύβρεις προς τον νεκρό Κώστα Φραγκούλη, ο οποίος από ότι φαίνεται πήγαινε γυρεύοντας. Νικήτρια μέσα στο βόθρο της ξεφύλας; Η δημοσιογράφος Λίνα Κλείτου, η οποία δήλωσε ότι όποιος κλέβει για λίγα στα 16, στα 20 μπορεί να σκοτώσει για λιγότερα, δικαιολογώντας το δολοφόνο μπάτσο. Εύλογη η δήλωση της με ένα μικρό κενό όμως: τα αμέτρητα περιστατικά από κόσμο ο οποίος αρνιόταν να πληρώσει την βενζίνη σε πόλεις όπως η Θεσσαλονίκη, όταν τα καύσιμα είχαν φτάσει 2,50 ευρώ, τα γερόντια που κλέβουν από τα σουπερμάρκετ γιατί η σύνταξή τους δεν φτάνει ούτε για τα βασικά και οι χιλιάδες κόσμου που στις μεγάλες κινητοποιήσεις του 2010-2012 δεν πλήρωνε διόδια, γιατί δεν έγιναν δολοφόνοι οι οποίοι θα σκότωναν για ψίκουλα; Και επιπλέον γιατί δεν υπάρχει η ανάλογη αντιμετώπιση όλων των παραπάνω από μεριάς των μπάτσων ώστε να σταματήσει αυτό το θερμοκήπιο φονιάδων το οποίο δημιουργείται; Προφανώς και δεν πιστεύουμε ότι οι μπάτσοι θα είχαν οποιονδήποτε ενδοιασμό για να ξυλοκοπήσουν, συλλάβουν ή να δολοφονήσουν κάποιων από τους παραπάνω. Άλλωστε όπως είπαμε και παραπάνω ο μπάτσος κάνει απλά την δουλειά του και για αυτό πληρώνεται. Δουλειά η οποία αν και έχει την αποστροφή ενός τεράστιου μέρους της κοινωνίας, παρόλα αυτά υπάρχει ακόμα μία μερίδα που αποδέχεται τυφλά τον ρόλο τους ως προστάτες του συνόλου. Και αυτή η πενιχρή αναγνώριση είναι που παρέχει και την απαιτούμενη κοινωνική ασυλία στο να δολοφονούν στην ψύχρα ή να βιάζουν μέσα στα αστυνομικά τμήματα, χωρίς να ανοίγει ρουθούνι και αντ' αυτού να παίρνουν μπόνους 600ευρα για τις υπηρεσίες τους.

...και οι νοικοκυραίοι ξεπλένουν τους δολοφόνους...

Άρα το χειρότερο σε όλη αυτήν την κατάσταση δεν είναι ούτε οι μπάτσοι, ούτε το πως τους ξεπλένουν τα κανάλια. Όλα αυτά θα αποτελούσαν πταίσματα, εάν ένα μέρος της κοινωνίας δεν τους δικαιολογούσε. Όλοι οι ξεφτίλες οι νοικοκυραίοι που νομιμοποιούν δολοφονίες και ξυλοδαρμούς αρκεί να μην πλήττεται η πάρτη τους. Όλοι αυτοί που παρέδωσαν κάθε ίχνος ηθικής, αξιών, ελευθερίας και ριζοσπαστικότητας επειδή έγιναν (ή με την ελπίδα να γίνουν) για ένα φεγγάρι μικρά αφεντικά στις πλάτες των άλλων. Είναι οι πρώτοι που ξερνάνε τον ρατσιστικό οκετό και δήθεν αντισυστημικά τσιτάτα, αφού, σύμφωνα με τα σκατά που έχουν στο κεφάλι τους, για την κατάστασή τους φταίει πάντα κάποιος άλλος.

Για παράδειγμα για το κλειστό κωλομάγαζό τους φταίνε οι Εβραίοι που μας κυβερνούν, οι συνδικαλιστές που ζητάγανε τα ένσημά τους και οι μετανάστες που τους χαλάσανε την γειτονιά. Έτσι, όταν αποφασίζουν να δράσουν, έχουν δύο επιλογές: η μία είναι να αναθέσουν σε κάποιον άλλον να τους λύσει το πρόβλημα. Καλούν τους μπάτσους, επειδή ένας ρομά ψάχνει τα σκουπίδια ή τους χρυσαγίτες επειδή ο τοίχος τους βάφτηκε το προηγούμενο βράδυ. Η δεύτερη επιλογή είναι να γίνουν οι ίδιοι σκυλιά σε αυτούς του μηχανισμούς. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι τα περισσότερα μέλη της Χ.Α. ήταν ακριβώς αυτή η συγκεκριμένη σικαμένη κατηγορία ανθρώπων. Είναι οι άνθρωποι που είναι ικανοί να παραδώσουν απλόχερα και την τελευταία ρανίδα ελεύθερης βούλησης που έχουν για ένα κομμάτι ουρανού· για να ξαναγίνουν αφέντες στον τόπο τους. Τι λιγότερο άρα να περιμέναμε να πουν αυτοί οι ξεφτίλες στην περίπτωση του Φραγκούλη; Οι αντιδραστικοί ουρλιάζανε ότι καλά του κάναν του κωλόπαιδου και οι “προοδευτικοί” ότι φταίει που ο μπάτσος ήταν χρυσαυγίτης.

Μαλακίες στον κύβο λέμε εμείς. Ο πιτσιρικάς και ο κάθε πιτσιρικάς που έχει φάει σφαίρα ή θα φάει σφαίρα, ζει σε μία κοινωνία που αδιαφορεί παντελώς για το αν θα ζήσει ή θα πεθάνει. Οι μπάτσοι κεσθήκανε για αυτούς που ξυλοκοπούν και εκτελούν, τα αφεντικά κεσθήκανε για τους εργάτες που θα πεθάνουν στα κάτεργά τους, τα κανάλια κεσθήκανε για τους πνιγμένους στην Μάνδρα, οι πολιτικοί κεσθήκανε για τις αμέτρητες αυτοκτονίες συνανθρώπων μας που έφτασαν βιοποριστικά στο αμήν και οι νοικοκυραίοι κέσθηκαν για οτιδήποτε δεν αφορά τον κώλο τους. Άρα το πρόβλημα δεν ήταν ότι ο μπάτσος ήταν φασίστας, γιατί...

... οι φασίστες αποτελούν απλά τον τελευταίο τροχό της αμάξης που λέγεται καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Η ενέργεια, το σύστημα

Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μια συνεχώς αυξανόμενη τάση της τιμής του ρεύματος, κάτι το οποίο δημιουργεί ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα στο ήδη υπάρχον ζήτημα της πρόσβασης στο βασικό αυτό αγαθό. Οι θεωρίες είναι πολλές γιατί έχει συμβεί αυτό, με επικρατέστερη, που αναπαράγεται από το κράτος, ότι βλέπουμε τις συνέπειες του πολέμου στην Ουκρανία και κατ' επέκταση την άνοδο της τιμής του φυσικού αερίου. Μια εύκολη επίρριψη ευθυνών, έτσι το κράτος να πει δεν έχω καμία σχέση με τις αυξημένες τιμές και να τονίσει άλλη μια φορά πόσο κακός είναι ο πόλεμος, το “αντιπολεμικό” του προφίλ και τα



ή η τάξη μας σε κρίση;

αποτελέσματα του πολέμου. Έχει σημασία λοιπόν να δούμε πέρα από τις κρατικές ρητορίες, τι οδήγησε στην τωρινή κατάσταση με την αύξηση της τιμής της ενέργειας. Όχι για να συμπεράνουμε, αν είναι καλύτερη η κρατική ή ιδιωτική της διαχείριση, ούτε να πούμε παλιότερα ήταν καλά “πώς μας κατάντησαν έτσι οι αλήτες”, αλλά πώς κράτος και κεφάλαιο έχουν στήσει μια πολύ κερδοφόρα μπιζνα σε βάρος μας, που ως αποτέλεσμα έχει την περεταίρω υποβάθμιση των ζωών μας και την επίθεση στην τάξη μας. Ας πάρουμε όμως το πράγμα λίγο από την αρχή.

Η πορεία της διαχείρισης της ενέργειας στην Ελλάδα.

Το 1950 δημιουργείται στην Ελλάδα η Δ.Ε.Η, η οποία και εξαγοράζει όλες τις επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος που υπήρχαν μέχρι τότε και θα κατέχει το μονοπώλιο στην παραγωγή, μεταφορά και διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας στους καταναλωτές. Με τα χρόνια όμως άρχισαν να μπαίνουν κι άλλοι πάροχοι στο παιχνίδι και τα αφεντικά μυρίστηκαν πολύ χρήμα στην υπόθεση, οπότε αρχίζει να γίνεται λόγος για απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας. Μια προσπάθεια που ντύθηκε με τον μανδύα του ενδιαφέροντος για τον καταναλωτή, ο οποίος τώρα θα μπορεί να διαπραγματευτεί τους όρους σύμβασης και την τιμή του ρεύματος. Κάτι το οποίο φυσικά δε συνέβη και ούτε πρόκειται να συμβεί ποτέ. Η ίδια η Δ.Ε.Η σταδιακά ιδιωτικοποιείται, με το μεγαλύτερο ποσοστό της αυτή τη στιγμή να βρίσκεται σε ιδιώτες. Ήδη από το 2000 και μετά μπαίνουν δυνατά στο παιχνίδι και οι υπόλοιποι πάροχοι ηλεκτρικής ενέργειας. Οι πάροχοι ενέργειας εκμεταλλεζόμενοι τη συγκυρία και την ανάγκη των ανθρώπων για όσο το δυνατόν πιο οικονομικό ρεύμα, κάνουν παραπλανητικές προσφορές που καταλήγουν σε υπέρογκους λογαριασμούς. Μπορεί για παράδειγμα να παρουσιάζουν μια προσφορά επικεντρωμένη στην τιμή της κιλοβατώρας αλλά να αποκρύπτουν πως θα διαμορφωθεί ο λογαριασμός. Το κράτος όμως έπρεπε να φαίνεται ότι ελέγχει τη διαδικασία. Για να γίνει πιο κατανοητό ας το δούμε μέσα από ένα παράδειγμα. Ας πούμε ότι ένα δίκτυο έχει ανάγκη από 300Mwh και υπάρχουν 5 παραγωγοί από διαφορετικές μορφές ενέργειας που κάνουν διαφορετικές προσφορές. Η τιμή εν τέλει όμως που θα αγοραστεί η κάθε κιλοβατώρα θα εξαρτηθεί από την ακριβότερη προσφορά που θα γίνει. Δηλαδή αν η μονάδα παραγωγής με φυσικό αέριο έχει την πιο ακριβή τιμή και αγοράσουν από εκεί, αυτόματα ανεβαίνουν και οι τιμές των υπολοίπων. Γι' αυτό και οι τιμές επηρεάζονται 100% από την τιμή του ακριβότερου καυσίμου, που αυτή τη στιγμή είναι το φυσικό αέριο. Επίσης, είναι εμφανές ότι ανεξαρτήτου διαχειριστή της εξουσίας, όλοι προστατεύουν την αγορά ενέργειας. Το χρηματιστήριο ενέργειας

παραγωγής, αγοράς και πώλησης της ενέργειας από τους παρόχους, μη πουν ότι τα άφησε ξέφραγο αμπέλι, επομένως αναβαθμίζει τον ρόλο της ΡΑΕ (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας). Για να το πούμε απλά θα σε εκβιάζουν και θα σε κλέβουν για να σου παρέχουν ρεύμα αλλά αυτή θα ορίσει τους όρους κλοπής. Η ΡΑΕ στη συνέχεια ορίζει το χρηματιστήριο ενέργειας ως μοναδικό διαχειριστή της αγοράς. Ένα χρηματιστήριο που ακούγεται και ξανακούγεται τα τελευταία χρόνια και αποτελεί μια ανώνυμη εταιρία που ιδρύθηκε το 2018, αλλά άρχισε επί της ουσίας το 2020 τη λειτουργία του. Τι ακριβώς κάνει το χρηματιστήριο ενέργειας; Γενικά εκεί εκτελούνται συναλλαγές που αφορούν μεγάλες ποσότητες ενέργειας. Οι παραγωγοί πωλούν στο σύστημα και έπειτα στους παρόχους. Οι πάροχοι με τη σειρά τους πουλούν το ρεύμα στους καταναλωτές. Έχει τέσσερις αρμοδιότητες: 1) προμηθευτική αγορά, 2) ημερήσια αγορά, 3) αγορά εξισορρόπησης, 4) προθεσμιακή αγορά. Το πρώτο αφορά πωλήσεις και αγορές ενέργειας για τη παράδοση ενέργειας την επόμενη μέρα. Το δεύτερο για προσφορές αγοράς-πώλησης την ίδια μέρα. Το τρίτο έχει σκοπό την εξισορρόπηση της προσφοράς με τη ζήτηση. Το τέταρτο ορίζει τη σύναψη μακροπρόθεσμων συμβολαίων με προκαθορισμένες τιμές. Στην Ελλάδα το 100% της ποσότητας ενέργειας τζογάρεται στο εν λόγω χρηματιστήριο. δημιουργήθηκε επί Σύριζα, ενώ η λεγόμενη ρήτρα αναπροσαρμογής ψηφίστηκε επί Ν.Δ. Ένας όρος που και αυτός με τη σειρά του, δίνει στους παρόχους το δικαίωμα να κάνουν αλλαγές στα συμβόλαια ρεύματος. Οι μεγαλύτεροι πάροχοι ενέργειας αυτή τη στιγμή είναι οι : Δ.Ε.Η, Protergia, Elpedison και ΗΡΩΝ. Αυτό σημαίνει ότι τέσσερα μεγάλα κεφάλαια έχουν εκμεταλλευτεί πλήρως την κατάσταση και με την απαραίτητη κρατική κάλυψη κερδοσκοπούν σε βάρος μας, διαμορφώνοντας τις τιμές της ενέργειας κατά το δοκούν. Φυσικά στα κέρδη έχει μερίδιο και το ελληνικό κράτος. Στη περίπτωση της Elpedison για παράδειγμα, συμμετέχουν κατά 50% τα ελληνικά πετρέλαια, στα οποία το ελληνικό δημόσιο κατέχει μετοχές.

Τι γίνεται με τη “πράσινη ανάπτυξη”;

Επίσης όλο το προηγούμενο διάστημα άλλες μορφές ενέργειας εμφανιζόντουσαν και παρουσιάζονταν ως η λύση στο πρόβλημα, με κυριότερη την πράσινη ενέργεια. Μια μορφή ενέργειας που θα επιφέρει κέρδη αλλά θα είναι και φιλική προς το περιβάλλον. Το κεφάλαιο παρουσιάζει αναγκαία την “πράσινη ανάπτυξη”, αφού πρέπει να λυθεί το ζήτημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος, που το ίδιο φυσικά δημιούργησε.

Η αλήθεια είναι πως δεν το έπιασε ο πόνος για τη καταστροφή της φύσης, αλλά σαν σωστός χαμαιλέοντας ξέρει να καμουφλάρεται ανάλογα με τη συγκυρία. Και στη συγκυρία αναγνώσκει μια γενικότερη ανησυχία για την κλιματική

Τι γίνεται με το φυσικό αέριο, την τιμή του και γιατί το ελληνικό κράτος καίγεται να παράγει δικό του.

Το τελευταίο διάστημα με πρόσχημα τον πόλεμο στην Ουκρανία, έχει έρθει στο προσκήνιο ξανά η ανάγκη της Ελλάδας για πρόσβαση και έλεγχο του φυσικού αερίου, να έχει δηλαδή και το ελληνικό κεφάλαιο πρόσβαση στους δικούς του υδρογονάνθρακες και να είναι ανταγωνιστικό. Ήδη στη πόλη των Ιωαννίνων ανακοινώθηκαν ερευνητικές εργασίες για το 2023, κάτι το οποίο βέβαια είχε γίνει και στο παρελθόν από τις εταιρίες Energean και Repsol αλλά εν τέλει οι εργασίες δε προχώρησαν. Άλλα τι σημαίνει η Ελλάδα να έχει τους δικούς της υδρογονάνθρακες; Ζεστό σπίτι για όλους και όλες; Σε καμία περίπτωση! Αντιθέτως το ελληνικό κεφάλαιο επιχειρεί να γίνει πιο ανταγωνιστικό και να μπει δυναμικά στο παιχνίδι της ενέργειας. Εξάλλου με παράδειγμα τις ΗΠΑ, γίνεται μια προσπάθεια να κατευθυνθεί η Ε.Ε προς ανεξαρτητοποίηση από τη Ρωσία, πουλώντας το “δικό της” υδροποιημένο αέριο. Μια πώληση ιδιαίτερα ακριβή αλλά που παρουσιάζεται ως αναγκαία από το κεφάλαιο, αφού δεν μπορεί να έχει το ρωσικό όλα τα κέρδη και το μονοπώλιο. Το ελληνικό κεφάλαιο παρουσιάζει

αλλαγή. Με όχημα τα παραπάνω, πέφτουν επιδοτήσεις συνεχώς για πράσινα έργα, ανεμογεννήτριες, φωτοβολταϊκά και κάθε είδους πράσινη ενέργεια. Τα έργα φυσικά αναλαμβάνουν κατά βάση ιδιώτες και όχι το δημόσιο, το οποίο όμως παραχωρεί στους πρώτους ενεργειακές υποδομές. Πρόσφατο γεγονός, στη περιοχή της Ηπείρου ισπανικός όμιλος ετοιμάζει τεράστιες εκτάσεις αιολικών πάρκων στα βουνά της Πίνδου. Η πράσινη ανάπτυξη του καπιταλισμού βέβαια μόνο πράσινη δε μπορούμε να πούμε ότι είναι, αφού έχει τεράστιες επιπτώσεις στο περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες.

την αναγκαιότητα των εξορύξεων σαν ανάγκη της ίδιας της περιοχής με στόχο την ανάπτυξη, δηλώνοντας πως έτσι θα έρθουν οι επενδύσεις, θα ανοίξουν θέσεις εργασίας και θα καλυτερευτεί το βιωτικό επίπεδο των κατοίκων, αφού θα έχουν πρόσβαση στο δικό τους φυσικό αέριο. Αλλά η πραγματικότητα είναι κάπως διαφορετική.... Για την ακρίβεια έχει να κάνει με το σε τι θέση βρίσκεσαι. Αν είσαι κάτοχος βιομηχανίας όπως η Energean για παράδειγμα, ναι πράγματι μιλάμε για υπέρογκα κέρδη και ανταγωνιστικότητα. Από την άλλη αν είσαι κάτοικος της περιοχής δε θα’χεις την ίδια “τύχη”. Προφανώς και δε θα έχουμε οι εργαζόμενοι/ες πρόσβαση στη διαχείριση του φυσικού αερίου, άρα και κάποιο οικονομικό αντίκτυπο, για παράδειγμα στη θέρμανση και τις μετακινήσεις μας. Από την άλλη, αν σκεφτούμε τις περιοχές με έντονη εξορυκτική δραστηριότητα, οι κάτοικοι μόνο καλυτέρευση των ζώων τους δεν είδαν. Το παράδειγμα της Καβάλας η οποία είναι περιοχή πλούσια σε διυλιστήρια, αλλά οι κάτοικοι δεν έχουν καμία μείωση τιμής σε μετακινήσεις ή στη θέρμανση τους.



Εξάλλου όταν μια εταιρία εγκαθίσταται στην περιοχή, σύμφωνα με τη σύμβαση που υπογράφει δεν είναι υποχρεωμένη να παρέχει την παραγόμενη ενέργεια στην περιοχή. Γίνεται μια κρατική προσπάθεια να παρουσιαστεί το φυσικό αέριο ως πράσινο και οι εργασίες φιλικές για το περιβάλλον. Δυστυχώς όμως μόνο φιλικό για το φυσικό περιβάλλον και τον άνθρωπο δεν είναι, αφού υποβαθμίζουν δραματικά τη βιοποικιλότητα, την ανθρώπινη υγεία, αλλά και τις τοπικές δραστηριότητες των κατοίκων. Μετά τα πολύμηννα lockdown με το ξέσπασμα της πανδημίας, στις αρχές του 2020, το κεφάλαιο άρχισε να ανακάμπτει και η ζήτηση για ενέργεια εκτοξεύθηκε την ίδια στιγμή που άρχισε να παρατηρείται έλλειψη άνθρακα στην Κίνα και μια γενική μείωση στην παραγωγή φυσικού αερίου στην Ευρώπη.

Τα παραπάνω μαζί με άλλους παράγοντες συνετέλεσαν στην άνοδο των τιμών του φυσικού αερίου και του άνθρακα και κατ' επέκταση της ηλεκτρικής ενέργειας και οποιουδήποτε προϊόντος του οποίου η παραγωγή εξαρτάται από αυτή. Παράλληλα, στα τέλη του 2021 συζητήσεις για μια πιθανή εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία αυξάνουν και άλλο την αστάθεια των τιμών στην αγορά οι οποίες, μετά την εισβολή τον Φλεβάρη του 2022 αυξάνονται μέχρι και 130%. Οι προβλέψεις για τον φετινό χειμώνα φαίνονταν ζοφερές όταν μετά από κυρώσεις της Ευρώπης στη Ρωσία, εκείνη έκοψε την προμήθεια φυσικού αερίου σε χώρες όπως η Βουλγαρία και η Πολωνία, τη στιγμή που μέχρι τότε εξήγαγε το 23% της ενέργειας στην Ευρώπη μέχρι και το 2021. Η Ελλάδα προσπαθώντας να καλύψει τις δικές της

ενεργειακές ανάγκες, μαζί και μέρος αυτών της Βουλγαρίας, αρχίζει διαπραγματεύσεις για νέες συμφωνίες εισαγωγής ενέργειας αφού η αγορά της από άλλες χώρες είναι λιγότερο κοστοβόρα από την παραγωγή της εδώ. Η Ελλάδα ήδη παράγει πολύ μικρό ποσοστό της ενέργειας που καταναλώνει και το μεγαλύτερο μέρος αυτής προέρχεται από χώρες όπως η Γαλλία, η οποία μέχρι την προηγούμενη χρονιά είχε την πρώτη θέση σε παραγωγή ενέργειας έως την εμφάνιση προβλημάτων στα πυρηνικά εργοστάσια. Το ζήτημα είναι ότι όλος αυτός ο διάλογος για την ανάγκη φυσικού αερίου στην Ε.Ε. είχε ανακύψει πολύ πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στην Ουκρανία. Άλλωστε πλήθος ερευνών και 16 γεωτρήσεις είχαν γίνει στη περιοχή της Ηπείρου τα προηγούμενα χρόνια. Με όχημα τον πόλεμο και με την ανάλογη συνεισφορά των μέσων μαζικής ενημέρωσης, δόθηκε μια καλή αφορμή στα κράτη να έρθει ξανά το ζήτημα στην επικαιρότητα.

Έτσι, με το ενεργειακό κόστος να ανεβαίνει ραγδαία και στην παραγωγή, αλλά ταυτόχρονα με το μεγαλύτερο μέρος του κρατικού προϋπολογισμού να προορίζεται για τη στήριξη νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων, μεγάλες βιομηχανίες όπως η TITAN και η Viohalco, που πλέον αναγκάζονται να πληρώσουν πάνω από 300 ευρώ την μεγαβατώρα, ζητούν μεγαλύτερες επιδοτήσεις από το κράτος. Όπως ισχυρίζονται, τα κέρδη μειώνονται και άρα πλήττεται η βιωσιμότητα και η ανταγωνιστικότητά τους.

Η ρητορική αυτή δεν φαίνεται να αλλάζει και πολύ στο κομμάτι των μικρότερων επιχειρήσεων. Τα αφεντικά, όπως και εν μέσω πανδημίας, έχουν



Στιγμιότυπο από την απεργία των εργαζομένων της Energean Oil (Δεκ 2021).

και πάλι στα χέρια τους την κατάλληλη ευκαιρία για εκμετάλλευση. Ο τζίρος έχει μειωθεί λόγω της κρίσης, τα έξοδα είναι πολλά και ειδικά τώρα που βλέπουν τα νούμερα στους λογαριασμούς τους συνεχώς να σκαρφalώνουν διατείνονται για μία ακόμη φορά ότι δε βγαίνουν. Άρα θα δίνουν ακόμα λιγότερα και θα απαιτούν ακόμη περισσότερα. Την ίδια στιγμή που η ακρίβεια έχει χτυπήσει κόκκινο, οι μισθοί μας παραμένουν ίδιοι. Κατά συνέπεια, ο βασικός μισθός που δεν έφτανε ούτε πριν την κρίση για να καλύψει τα βασικά πρέπει να είναι ικανός τώρα να καλύψει

και τα ακραία ποσά του λογαριασμού ρεύματος. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη για πολλές και πολλούς από εμάς οι συμβιβασμοί και η εντατικοποίηση είναι μονόδρομος, ειδικά με την απειλή μιας πιθανής απόλυσης αυτή την περίοδο να σφίγγει τα περιθώρια για επιλογές. Πέρα από τα ξεχειλωμένα ωράρια, τις ανασφάλιστες ώρες και απλήρωτες υπερωρίες, οι συνθήκες στις οποίες πολλές και πολλοί από εμάς αναγκαζόμαστε να εργαζόμαστε, είναι τουλάχιστον επικίνδυνες με αρκετά παραδείγματα όπου δεν τηρούνται καν τα απολύτως απαραίτητα μέτρα ασφαλείας.



Το κράτος είναι φίλος μας, μας δίνει επιδόματα...

Μέσα σε ένα κλίμα γενικότερης κοινωνικής δυσαρέσκειας για την τιμή της κιλοβατώρας αλλά και την τιμή του πετρελαίου, το κράτος επιλέγει να το ρίξει σε αστεία επιδόματα και σε υποτιθέμενες εκπτώσεις στους λογαριασμούς ρεύματος. Αυτό όχι φυσικά γιατί προσπαθεί να δώσει λύσεις, αλλά την εικόνα ότι ενδιαφέρεται για εμάς και κυρίως για να κατευνάσει οποιαδήποτε αντίδραση και κοινωνική αναταραχή προκύψει από αυτή τη συνθήκη. Η κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει όσους πλήττονται από τις αυξήσεις, ενώ προετοιμάζεται για τις νέες αυξήσεις που μέλλεται να έρθουν. Σε μια προσπάθεια, ειδικά προεκλογικά, να δείξει το καλό της πρόσωπο, σπεύδει να ανακουφίσει τους πληττόμενους αυτής της κρίσης με επιδόματα και εκπτώσεις που αντλούνται από τα υπερκέρδη των ηλεκτροπαραγωγών και προμηθευτών και να μας διαβεβαιώσει πως νοιάζεται και μάχεται για εμάς. Ξόδεψε ούτως ή άλλως τουλάχιστον ένα δις από τον προϋπολογισμό για να κρατήσει το κόστος του ρεύματος χαμηλά και να βεβαιωθεί πως δεν

Έχουμε ενεργειακή κρίση;

Έχουμε ενεργειακή κρίση λένε, την οποία ορίζουν ως την ελλειμματικότητα της προσφοράς ενέργειας σε μια γεωγραφική περιοχή έτσι ώστε να μην ικανοποιείται πλήρως η ζήτηση, που επακόλουθο έχει και την αύξηση των τιμών. Η ενεργ-

θα αντιληφθούμε την ακρίβεια.

Το κράτος όμως προφανώς δε θέλει να δώσει λύσεις μόνο του. Εκείνο κάνει το κομμάτι του με τα μέτρα στήριξης και περιμένει από εμάς να κάνουμε το δικό μας μειώνοντας την κατανάλωσή σε ρεύμα. Όσο μεγαλύτερη η μείωση τόσο μεγαλύτερη και η ανταμοιβή μας σε μορφή έκπτωση στον επόμενο λογαριασμό. Είναι φανερό βέβαια πως δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψιν οι πραγματικές μας ανάγκες σε ενέργεια, που σίγουρα δεν είναι ίδιες με τους κράτους. Όση και να είναι η έκπτωση πάλι το ποσό που θα αντικρίσουμε στον επόμενο λογαριασμό της ΔΕΗ θα είναι δύσκολο να εξοφληθεί. Σε αυτό το πλαίσιο της ατομικής ευθύνης, οι πάροχοι απαιτούν να βρεις τα λεφτά να πληρώσεις είτε βγαίνεις είτε όχι, αλλιώς πρέπει κανείς να είναι προετοιμασμένος για τηλεφωνήματα και απειλές, όσο συμφέρον και να φαινόταν αρχικά το πακέτο στο συμβόλαιό του.

γιαική κρίση μπορεί να οφείλεται σε διαταραχή της προσφοράς ή/και σε αύξηση της ζήτησης. Έτσι δικαιολογούν κι άλλες αυξήσεις στις τιμές, καθώς και προτάσεις για κόψιμο του ρεύματος κάποιες ώρες την ημέρα. Μια κρίση όμως που

δε προκάλεσε η τάξη μας, αφού η ενέργεια δε παράγεται σύμφωνα με τις πραγματικές μας ανάγκες αλλά με τις ανάγκες των αφεντικών και των κερδών τους. Όταν λοιπόν δομικά ο καπιταλισμός φτάνει σε αδιέξοδο, δημιουργεί

υποτιθέμενες κρίσεις, έτσι ώστε τα αφεντικά να εξασφαλίσουν την κυριαρχία τους και τα κέρδη τους αλλά και να ανοίξουν νέα πεδία κερδοφορίας, για παράδειγμα την πράσινη ανάπτυξη που λέγαμε πιο πάνω.

Το υψηλό ποσοστό τεχνικών και μη τεχνικών απωλειών του ελληνικού δικτύου διανομής είναι ένας από τους πολλούς «εγκάρσιους» παράγοντες που συμβάλλουν το κόστος ρεύματος σε επίπεδα που προσεγγίζουν το ποσό των επιδοτήσεων των λογαριασμών ρεύματος. Τα ιστορικά στοιχεία των ρευματοκλοπών πιστοποιούν την πλημμελή αντιμετώπιση του ζητήματος από πλευράς του ΔΕΔΔΗΕ, ενώ το κόστος αυτό θα είχε αποφευχθεί πλήρως εάν είχε προχωρήσει το project των «έξυπνων» μετρητών που καρκινωβατεί πάνω από μια δεκαετία. Από 0,2% τη διετία 2003-2004 οι ρευματοκλοπές αυξήθηκαν σε 1,1% το 2011-2013, σε 3,9% το 2015-2016 και 4,4% το 2018-2019. Αντιθέτως στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών δικτύων διανομής (σε 19 από 23 χώρες) την 8ετία 2010-2018 το σύνολο των απωλειών μειώθηκε με μέσο ετήσιο ρυθμό 3%.

1.

Με στόχο την ενεργοποίηση του ΔΕΔΔΗΕ, η ΡΑΕ έκοι συνδύσει την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων για τη μείωση των ρευματοκλοπών με το οικονομικό αντίο που θ

Επιχειρήσεις

ΔΕΔΔΗΕ: Σχεδόν τετραπλάσιες σε σχέση με το 2011 οι ρευματοκλοπές το 2016

Τρίτη, 9 Ιανουαρίου 2018 17:48 •

Αποσπασματικά δημοσιεύματα καθεστω-
τικών ΜΜΕ των τελευταίων ετών γύρω
από το ζήτημα των ρευματοκλοπών και
τα ποσοστά της.



περιθώρια δράσεων στο πεδίο αυτό, όπως επιβεβαιώνεται από τη συνεχιζόμενη αύξηση των εντοπισμένων κρουσμάτων, προϊόν ακριβούς της δραστήριας πύκνωσης των ελέγχων, τονίζει.

1. 31/03/2022
2. 09/01/2018
3. 09/01/2018

Ο ΔΕΔΔΗΕ αποδίδει την έξαρση των ρευματοκλοπών στην παρατεταμένη οικονομική κρίση και στην ανεπάρκεια, μέχρι πρότινος (συγκεκριμένα μέχρι τη θέσπιση και θέση σε ισχύ του Κώδικα Διαχείρισης του Δικτύου το 2017), του θεσμικού πλαισίου αντιμετώπισης του προβλήματος. Σημειώνει εξάλλου ότι με βάση τα επίσημα στοιχεία το κόστος της κλαπείας ενέργειας, υπολογίζεται σε περίπου 80 εκατ. ευρώ ετησίως.

3.

Και εμείς τι κάνουμε; Να μη μας πιάνει κρίση;

Η “ενεργειακή κρίση” λοιπόν, δεν είναι αποτέ-
λεσμα του πολέμου στην Ουκρανία, αλλά είναι
απόρροια της κρατικής και της καπιταλιστικής
διαχείρισης της ενέργειας. Είναι απόρροια του
παιχνιδιού κερδών που έχουν στήσει ντόπια και
μη αφεντικά, σε βάρος της τάξης μας.

Μέσα σε μια συνθήκη, πού οριακά βγάζουμε τα
προς το ζην, που ο μισός μισθός μας πρέπει να
καταναλώνεται σε λογαριασμούς ρεύματος και
δε βλέπουμε αλλαγή στον ορίζοντα, ζούμε με τον
φόβο της στέρσης ενός εκ των βασικών αγα-

θών για την επιβίωσή μας, μια και συνήθως δεν
έχουμε τη δυνατότητα να καλύψουμε τις οικονο-
μικές μας «υποχρεώσεις» στην ώρα τους. Πολλοί
άνθρωποι θα επιχειρήσουν να επανασυνδέσουν
το ρεύμα που τους κόψανε, για να ζεσταθούν και
να φάνε. Αρκετοί θα είναι επίσης αυτοί που θα
προσπαθήσουν να «κλέψουν» ρεύμα αλλάζο-
ντας τον μετρητή, αφηφώντας τις ποινές. Δεν εί-
ναι λίγες οι φορές που ρισκάρουμε χωρίς εμπει-
ρία και γνώσεις, χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό,
ακόμα και την ίδια μας τη ζωή.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι ποια εταιρία παρέχει φθηνότερο ρεύμα, αλλά να αντιληφθούμε την επιχείρηση που έχει χτιστεί με τεράστια κέρδη και τον εκβιασμό γύρω από τη βιοτική μας ανάγκη σε ενέργεια. Δεν πρέπει να περιμένουμε από κανένα κράτος να μας χρυσώσει το χάπι, δίνοντας μας αστεία επιδόματα για μια κατάσταση που το ίδιο έχει διαμορφώσει και συντηρεί. Δεν αρκεί μια λογική: “έτσι είναι τα πράγματα θα πιεστούμε κι άλλο για να πληρώσουμε”. Δεν αρκεί να επωμιστούμε εμείς τις συνέπειες της δικιά τους κρίσης, με ατομικές λύσεις όπως “ας μη ζεσταθούμε, θα βγει ο χειμώνας”. Δεν αρκεί να δουλεύουμε 12 ώρες την ημέρα, κι αν αξιωθούν τα αφεντικά να

μας πληρώσουν και γι αυτές, να συνεχίσουμε να μη βγαίνουμε και να καταλήγουμε να ζούμε μόνο για να δουλεύουμε. Οι απαντήσεις πάνω στους εκβιασμούς του ρεύματος είναι πολλές όπως άρνηση πληρωμών, απαλλοτριώσεις ρεύματος, η αλληλεγγύη μας και στήριξη σε όσες και όσους έρχονται αντιμέτωποι/ες με διακοπές ρεύματος και τα νταπλίκια των παρόχων ενέργειας. Κυρίως όμως είναι η συλλογική οργάνωση της τάξης μας απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου. Όσο εκείνα επιτίθενται, οφείλουμε με όρους αλληλεγγύης και ενάντια σε λογικές διαχωρισμών και ηγεμονισμών να δώσουμε τις απαντήσεις μας.



Κανένας και καμία δεν περισσεύει για τις μηχανές του θανάτου

24 Φεβρουαρίου 2022 και ο θάνατος περιπολεί πάνω από τα κεφάλια μας. Μία ακόμα ημερομηνία μέσα στους αιώνες που στιγμάτισε με μαύρο μελάνι την ιστορία της ανθρωπότητας. Μία ακόμα ημερομηνία που σήμανε την αρχή ενός νέου πολέμου. Βάσει των τελευταίων ειδήσεων της επικαιρότητας (ΜΜΕ, Μίντια) σε παγκόσμια κλίμακα δε θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στον πόλεμο της Ουκρανίας με τη Ρωσία.

Για όσους-ες έπεσαν από τα σύννεφα τρομοκρατημένοι από τους πρώτους βομβαρδισμούς, το ουκρανικό ζήτημα δεν είναι κάτι το καινούργιο, κάτι το ατυχές αλλά ούτε μία αυθόρμητη σύγκρουση μεταξύ δύο κρατών μια και αυτή η βαλίτσα τραβάει από τον προηγούμενο αιώνα, όταν ακόμα τα σφυροδρέπανα των Μπολσεβίκων δεν είχαν σκουριάσει και στόλιζαν την κόκκινη πλατεία της Μόσχας.

Πριν όμως γίνει αναφορά σε οτιδήποτε άλλο, οι ιστορικές αναφορές είναι αυτές που θα πρέπει να ανοίξουν την αυλαία.

Ξεσκονίζοντας εν συντομία κάποιες σελίδες της ιστορίας θα έβλεπε κανείς πως η Ουκρανία αποτελούσε μία από τις ιδρυτικές δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης. Κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου όμως η Ναζιστική Γερμανία απέκτησε τον έλεγχο των εδαφών της Ουκρανίας για ένα σύντομο χρονικό διάστημα, μέχρι να χάσει τον έλεγχό και να έρθει ξανά στα χέρια των Σοβιετικών. Η ουκρανική επικράτεια της Σοβιετικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας διευρύνθηκε προς τα δυτικά κατά τη διάρκεια και μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, και νότια το 1954 με τη μεταφορά της Κριμαίας στην επικράτεια της Ουκρανίας. Όταν όμως πέσανε οι τίτλοι τέλους της Σοβιετικής Ένωσης το 1991, η Ουκρανία έγινε ανεξάρτητο κράτος και πάλι, κάνοντας νέο μεταβατικό ξεκίνημα προσπαθώντας να χτίσει τη δική της καπιταλιστική οικονομία και αγορά. Η φιλελεύθερη κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι αυτή που θα έδινε τα νέα πολιτικά χαρακτηριστικά του πολιτεύματος της, κάνοντας φιλότιμες προσπάθειες να ενταχθεί στα καλούπια της Δύσης. Κάποιες πολιτικές φιγούρες της εξουσίας όπως ο Λεονίντ (κατά το μεγαλύτερο μέρος της μετάβασής της) και ο Ντανύλοβιτς Κούτσμα (1994 και 1999), αποτέλεσαν την πυξίδα δείχνοντας το δρόμο για την αρχή του τέλους, αφού τα σκάνδαλα και η διαφθορά, ήδη από εκείνη την χρονική περίοδο, δε θα μπορούσαν να λείπουν.

Αν όχι το 1991 που σήμανε την προσωρινή “ανεξαρτησία” της Ουκρανίας τότε σίγουρα το 2005, είναι η χρονολογία που νοσηματοδοτεί την έναρξη μιας σύγκρουσης αφού ο φιλοδυτικός Βίκτορ Γιουσένκο κερδίζει την εκλογική αναμέτρηση εκμεταλλευόμενος τις αναταραχές (Πορτοκαλί επανάσταση) που επικρατούσαν στο πολιτικό προσκήνιο. Ο Γιουσένκο αφού ορκίστηκε, δήλωσε ότι «η Ουκρανία δεν βρίσκεται πλέον στο άκρο αλλά στο κέντρο της Ευρώπης» προμηνύοντας τις στρατηγικές του προθέσεις.

Ίσως αυτό από μόνο του δε λείπει πολλά αλλά η προσπάθεια του να προσδέσει την Ουκρανία στο άρμα της ΕΕ και του ΝΑΤΟ σίγουρα σημαίνει μελλοντικές συγκρούσεις μεταξύ των κρατών και των κεφαλαίων. Η Δύση από την άλλη πλευρά τρίβοντας τα χέρια της, όχι μόνο δε θα μπορούσε να αρνηθεί αλλά αντιθέτως θα εγκολπώσει τη νέα αυτή πολιτική συνθήκη και ηγεσία, φλερτάροντας με μελλοντικές συμμαχίες και διεκδικώντας μεγαλύτερα κομμάτια από την πίτα των αντιπάλων.

Ο κύριος άξονας της εξωτερικής πολιτικής της Ουκρανίας μετά την «Πορτοκαλί Επανάσταση» ήταν η ενσωμάτωση της χώρας στις Ευρωπαϊκές δομές. Ο Β. Γιουσένκο ανακοίνωσε ένα πρόγραμμα ευρωπαϊκής πορείας της Ουκρανίας, το οποίο χωριζόταν σε τέσσερα επίπεδα: 1.προσχώρηση στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (επετεύχθη το 2008), 2.υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, 3.απόκτηση της εταιρικής σχέσης (Associate Member Status) στην ΕΕ και 4.προσχώρηση στην Ε.Ε.

Η δεκαετία του 2010 αποτελεί πλέον μονόδρομο σε πιο άμεσες συγκρούσεις και διαμάχες, αφού παράλληλα η ουκρανική κρίση του 2013-14 μεγαλώνει, ανάβοντας το πράσινο φως στην προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία .

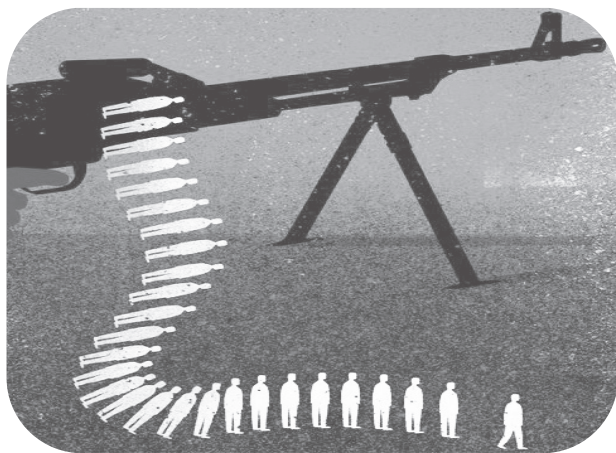
Σίγουρα δε μπορούμε σε αυτό το σημείο να μην αναφερθούμε στο Νοέμβριο του 2013, όταν ο Πρόεδρος Β.Γιανουκόβιτς αρνήθηκε να υπογράψει τη Συνθήκη Σύνδεσης με την Ε.Ε., με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν διαδηλώσεις υπό την αιγίδα ναζιστικών και φασιστικών οργανώσεων στο Κίεβο, οι οποίες έμειναν γνωστές ως «Euromaidan». Η Ε.Ε. εννοείται πως φρόντισε να ενισχύσει και να σιγοντάρει αυτές τις διαδηλώσεις μια και η ίδια κατάφερε να γεννήσει και να οργανώσει αυτά τα σκοταδιστικά μορφώματα χρησιμοποιώντας πάντα την καραμέλα κάποιας “ελευθερίας-ανεξαρτησίας” και “ανάπτυξης”. Δε μπορούμε να ξεχάσουμε ούτε τα ναζιστικά λάβαρα που συνόδευαν αυτές τις συγκρούσεις ούτε τους 30 νεκρούς που σκότωσαν οι νεοναζί φασίστες στην Οδησό της Ουκρανίας στην έδρα των συνδικάτων.

Καθώς τα γεγονότα εξελίσσονται προσπερνώντας αρκετά πρόσωπα και καταστάσεις, φτάνοντας στο πιο σύντομο παρελθόν οι αφηγήσεις θέλουν τον ηθοποιό Ζελένσκι να κερδίζει τις εκλογές το 2019. Ένας εντελώς “τυχαίος” άνθρωπος θα λέγαμε. Ένας άνθρωπος που βρέθηκε κατά λάθος σε μία συνθήκη παγκόσμιας πανδημίας και οικονομικής κρίσης να βρεθεί και εντελώς τυχαία σε μία εμπόλεμη κατάσταση(;) Ίσως μπορεί να είναι όντως τυχαίο να έχει καταφέρει μέχρι και σήμερα να είναι το ηγετικό στέλεχος των αποφάσεων στο ένα από τα δύο βασικά στρατόπεδα, στο πιο καυτό καζάνι που βράζει. Ίσως να φταίει η καχυποψία κάποιων “επιτήδειων” που απλά θέλουν να ρίξουν στάχτη στα μάτια των υπολοίπων για να μη μάθουν όλη την αλήθεια και οι τυχαίες ναζιστικές του παρέες όπως το Τάγμα Αζόφ (βλ. βουλή των Ελλήνων) απλά μπορεί να ήθελαν την παγκόσμια ελευθερία και ειρήνη. Δεν είμαστε όμως αρκετά εύπιστοι για να πιστέψουμε κάτι από τα παραπάνω.



Αντιμιλιταριστική παρέμβαση της Α Βαταλθα έξω από τη Μερραρχία Ιωαννίνων στις 26/02/2022, με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Ένα καλά μελετημένο και οργανωμένο έγκλημα έρχεται να διεκδικήσει τα οικονομικά συμφέροντα μικρών και μεγάλων κρατών και κεφαλαίων αδιαφορώντας για τις ζωές των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, στέλνοντας τους στη σφαγή. Προφανώς τα εργατικά συμφέροντα και οι ζωές των εργατών περισσεύουν και έχουν λιγότερη σημασία μπροστά στη διεκδίκηση μεγαλύτερης κερδοφορίας των εταιρειών. Είναι δεδομένο ότι για τη διεκδίκηση αυτών των συμφερόντων δε θα πάνε να πολεμήσουν τα ίδια τα αφεντικά αλλά οι φτωχοί, μικρής σημασίας για αυτούς, εργάτες/-ριες. Είναι αυτονόητο για τους καπιτάλες ότι θα παρασιτούν μέχρι να σβήσει ο ήλιος πάνω στους κόπους των άλλων, δίνοντάς τους μόνο ένα μικρό μερίδιο απ' όσα έχουν παράξει, κλέβοντάς τους το μεγαλύτερο κομμάτι. Έτσι και στον πόλεμο ακριβώς η ίδια λογική επιβάλλει να σκοτωθούν άλλοι για τα συμφέροντα των αφεντικών.



Σίγουρα αυτή η λογική δεν ανήκει μόνο στην Ουκρανία και στη Ρωσία αλλά και σε όλα τα κράτη πάνω στον πλανήτη. Η γελοία αφορμή για την αρχή του πολέμου κατά τα λεγόμενα του Πούτιν ήταν το φάντασμα του Μαϊντάν, μιλώντας και αυτός σαν τενεκές που σέβεται τον εαυτό του για κάποια ελευθερία και ανεξαρτησία. Μπορεί για κάποιους να φαντάζουν ρομαντικά τα λεγόμενα του για αντιναζισμό και ανθρώπινα δικαιώματα, για μία νέα και μια σύγχρονη σοβιετική ένωση, αλλά πάντα μέσα στα καλούπια του καπιταλιστικού μοντέλου και με εθνικιστικά φιλελεύθερα χαρακτηριστικά. Ο ξανθός αυτός άγγελος πολεμάει τον σκοταδισμό με σκοταδισμό και οι πυρηνικές κεφαλές

είναι περίτρανη απόδειξη ότι δεν έρχεται καμία “άνοιξη” και “ειρήνη”.

Ίσως ο Πούτιν να ήταν βαθιά “επηρεασμένος” και “διψασμένος” για ειρήνη γι’ αυτό φυλάκισε και κατέστειλε εκατοντάδες Ρώσους αρνητές στρατεύσης, λιποτάκτες και διαδηλωτές. Ίσως οι πέτρες που έσπασαν τις τζαμαρίες στο κέντρο τις Μόσχας διεκδικώντας το αυτονόητο ήταν περισσότερο “επικίνδυνες” από τα ρωσικά πολεμικά αεροσκάφη, τακ και πυρηνικά. Το ίδιο ακριβώς θα λέγαμε και για την Ουκρανία και για όσους αρνήθηκαν να πολεμήσουν.

Είναι ξεκάθαρο πως τα συμφέροντα των κρατών χρησιμοποιώντας ως εργαλείο έναν πόλεμο είναι οικονομικά και γεωστρατηγικά. Όποιο παράδειγμα και να φέρουμε, ο επεκτατισμός είναι αυτός που θα δώσει μεγαλύτερη δύναμη σε ένα κράτος και το κεφάλαιο που κυριαρχεί εκεί. Ο πολεμικός επεκτατισμός σε μία άλλη περιοχή θα επιφέρει νέους πόρους, νέο φθινό εργατικό δυναμικό που θα παράγει ακόμα περισσότερα, νέες στρατιωτικές βάσεις, χτίζοντας μια νέα οικονομική ζώνη.

Η εισβολή των Ρώσων και η λύσσα μεταξύ των δυο στρατοπέδων για τη διεκδίκηση της Κριμαίας μπορεί στο πέρασμά τους να αφήσουν ποτάμια αίματος όμως οι στρατιωτικές βάσεις του νικητή θα είναι αυτές που θα κρίνουν ποια αγορά θα υπερισχύσει, γράφοντας μια νέα σελίδα στην ιστορία.

Η Ουκρανία δε θα μπορούσε να μην αποτελεί το στόχαστρο, διότι η γεωγραφική της θέση παρέχει όλα τα παραπάνω. Δε μπορούμε να παραλείψουμε το γεγονός ότι αποτελεί ένα ευνοϊκό πεδίο δοκιμής νέων ισχυρών στρατιωτικών εξοπλισμών, νέων συμφωνιών και συμμαχιών, δίνοντας ακόμα περισσότερα κέρδη στις πολεμικές βιομηχανίες. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που η κυβέρνηση του καγκελάριου Όλαφ Σολτς αποφάσισε, έπειτα από μήνες πιέσεων από το Κίεβο και τους συμμάχους της, να προμηθεύσει Leopard 2 στο Κίεβο και να δώσει την έγκρισή της σε άλλες χώρες που διαθέτουν, ιδίως στην Πολωνία, να στείλουν άμεσα κάποια στον ουκρανικό στρατό.

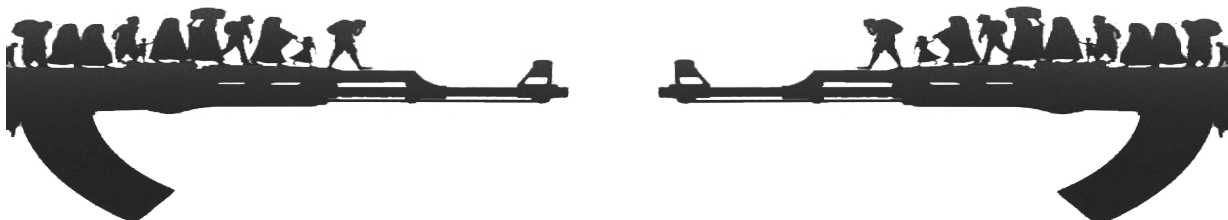
Το εμπόλεμο κλίμα είναι αυτό που θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο την άνοδο φασιστικών και

ναζιστικών ιδεών κάτω από τον μανδύα του πατριωτισμού και του εθνικισμού, ανάβοντας το πράσινο φως για νέες νομοθεσίες που θα επιφέρουν τον θάνατο σε όσους αντισταθούν. Αντεργατικοί και κατασταλτικοί νόμοι, θα αναγκάσουν - λόγω της επιβολής της βίας και της φτώχειας - κάθε αγωνιστή/-ρια να μη σταθεί εμπόδιο στα αδηφάγα σχέδια τους.

Ήδη γνωρίζουμε ποια θα είναι η κατάληξη. Μετανάστες/-ριες φυλακισμένοι σε άθλιες συνθήκες, εκμετάλλευση και κατακρεούργηση κάθε ανθρώπινου και εργασιακού δικαιώματος, σφαγές, ολική καταστροφή, αιματοχυσία και σκοταδισμός. Οι μόνοι που θα είναι αρεστοί, θα είναι όσοι εντάσσονται σε κάποιον ISIS ή σε κάποιο τάγμα Αζόφ.

Σε αυτό το σημείο θα προσθέταμε ένα σχόλιο πως και οι Ιταλοί λιμενεργάτες του Λιβόρνο που αρνήθηκαν να φορτώσουν το πλοίο με τον πολεμικό εξοπλισμό είναι περισσότερο "επικίνδυνοι" για τα μάτια κάποιων, από αυτούς που κάνουν τον πόλεμο στην Παλαιστίνη και σε όλη τη Μέση Ανατολή. Αν όλα αυτά μοιάζουν σε μακρινά σενάρια που δεν έχουν σχέση με εμάς, παρά μόνο μία εικόνα στις ειδήσεις, να ξέρουν πως ο πόλεμος μπορεί να χτυπήσει και τη δική μας πόρτα. Η δική μας πόρτα γράφει απ' έξω Ελλάδα και ας μην ξεχνάμε πως ήταν από τις πρώτες χώρες που υποδέχτηκε θερμά την οποιαδήποτε πολεμική σύγκρουση με τη Ρωσία όντας κράτος μέλος του NATO, παρέχοντας οπλισμό στους ναζί της Ουκρανίας. Οι φιλειρηνικές διαθέσεις όλου του ελληνικού δημοκρατικού τόξου, κάτω από την ομπρέλα της εθνικής ενότητας, μας προετοιμάζουν σε γλυκές και γαλανόλευκες κρεμάλες. Τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού μπορεί να συμπορεύονται με κάθε NATO, με κάθε ΗΠΑ και ΕΕ αλλά τα εθνικά συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου δεν παύουν να υπάρχουν. Οι κυπριακές ΑΟΖ, ο οικονομικός επεκτατισμός μέσω επενδύσεων σε Βόρεια Μακεδονία και Βαλκάνια, ο επεκτατισμός σε ναυτικά μίλια αλλά και οι διαπληκτισμοί με την Τουρκία, είναι αυτά που θα μας φορέσουν το νεκροτάμπελο. Ας μην ξεχνάμε πως η Ελλάδα μετά από τις προκλητικές δηλώσεις και στάση της για το Ουκρανικό αλλά και ελληνοτουρκικό ζήτημα αποτελεί διακυρηγμένο στόχο μαζί και με άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, από τη Ρωσία.

Μπορεί για κάποιους/-ες η παραλαγή να φαντάζει cool, και να τους κάνει να νιώθουν ερωτεύσιμοι, σημαντικόι, ξεχωριστοί ή ότι παράγουν κοινωνικό έργο. Σίγουρα όμως κανένας τους δε μπορεί να μας πείσει ότι ο πόλεμος έχει κάτι το ωραίο, κάτι το ρομαντικό, κάτι το όμορφο. Κανένας μισθοφόρος караβανάς δε μπορεί να μας πείσει ότι νοιάζεται για το καλό και την προστασία μας. Ο πόλεμος δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία πράξη βίας συμφερόντων. Κανένας και καμία δεν περισσεύει για να γίνει κρέας για τα κανόνια τους. Ο μοναδικός πόλεμος που θα φέρει την παγκόσμια ειρήνη είναι αυτός του ίδιου μας του εαυτού ενάντια σε αυτές τις σάπιες αντιλήψεις. Είναι αυτός που θα αρνηθεί τη μισαλλοδοξία και την αλαζονεία. Είναι αυτός που δε θα βάζει μπροστά το εγώ αλλά το εμείς. Είναι αυτός που θα μιλάει για αλληλεγγύη των φτωχών και των αδύναμων. Είναι ο Ταξικός!



Για εμάς :

Το παρόν έντυπο έχει δημιουργηθεί από την αναρχική ομάδα A Batalha. Πρόκειται για μια ομάδα η οποία δραστηριοποιείται και εντάσσεται στα πλαίσια του α/α χώρου των Ιωαννίνων από τον Ιανουάριο του 2022. Αντιλαμβανόμενες/-οι τις/τους εαυτές/-ους μας ως κομμάτι της εργατικής τάξης κάθε ζήτημα με το οποίο καταπιανόμαστε δε μπορεί παρά να μπαίνει υπό ταξικό πρίσμα. Η θεματολογία της ομάδας δεν εστιάζει αποκλειστικά σε μία κατεύθυνση και προσπαθούμε να ασχολούμαστε όσο γίνεται περισσότερο με ζητήματα τα οποία κρίνουμε ότι αφορούν ή απασχολούν την τάξη μας και τον πολιτικό χώρο στον οποίο εντασσόμαστε. Την ίδια στιγμή κρίνουμε σημαντικό να μην περιορίζουμε γεωγραφικά την ακτίνα τόσο της θεματολογίας μας όσο και της επιμέρους ανάλυσής μας. Η δομή της ομάδας είναι οριζόντια, δεν αναγνωρίζουμε αρχηγούς και ιεραρχίες. Η άποψη του κάθε μέλους είναι εξίσου σημαντική στο δρόμο για τη λήψη κάθε απόφασης αλλά και για την ανάλυση κάθε ζητήματος. Δεν έχουμε καμία άλλη παρά εχθρική σχέση με κράτος, θεσμούς, κεφάλαιο και τους υπερασπιστές τους μια και η θέση μας βρίσκεται διαχωρισμένη από όσες και όσους μας εξουσιάζουν και μας χρησιμοποιούν ως εργαλεία τους. Αντιλαμβανόμαστε ως υποχρέωση μας – ηθική και ιστορική - την μόνιμη εναντίωσή μας στον καπιταλισμό και κάθε εξουσιαστικό σύστημα. Με βάση όλα τα παραπάνω μέλη μας δεν είναι όσοι/-ες εργάζονται στα σώματα ασφαλείας, έμποροι ναρκωτικών, αφεντικά και όσοι μάχονται υπέρ της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, ενώ την ίδια στιγμή στρεφόμαστε ενάντια στα ΜΜΕ και κάθε άλλο όργανο του κράτους. Τα μέσα τα οποία επιλέγουμε να χρησιμοποιούμε για την διάχυση του λόγου μας είναι αυτοοργανωμένα και μη κατευθυνόμενα.

Μπορείτε να μας βρείτε:

στο site : abatalha.espivblogs.net

στο mail : abatalha@espiv.net

στο Ελευθεριακό Εργαστήρι F451, Τσακάλωφ 20, πάνω από το Άλσος.

